

17 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Νεομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Βυζαντίου

ἢ Ἀκολουθία συνετέθη ἐκ δύο Φυλλάδων,

ἦτοι ἐκ τῆς παλαιᾶς, τῆς περιλαμβανομένης εἰς τὸ Λεσβιακὸν Λειμωνάριον ἔτους 1953,

καὶ ἐκ τῆς νεωτέρας τοῦ Μητροπολίτου Ῥόδου Κυρίλλου τοῦ Κογεράκη,

τῆς ἀναφερομένης εἰς τὸ θαῦμα τῆς διασώσεως τῆς Μυτιλήνης ἐκ τῆς Πανώλους κατὰ τὸ ἔτος 1832.

Ἀποτελεῖ δὲ ἡ πόνησις αὕτη στροφή ἰκεσίας πρὸς τὸν Ἅγιον Πολιούχον τῆς Μυτιλήνης, τὸν θαυματουργόν, ὅπως, μετὰ καὶ τῆς μεσιτείας καὶ πρεσβειῶν τῶν λοιπῶν πολυπληθῶν Ἁγίων τῆς Νήσου, διασώσῃ καὶ ταύτην καὶ πάσας ἐν ταύτῃ τὰς Νήσους τοῦ Θεοσκεποῦς ἀείποτε ἑλληνικοῦ Αἰγαίου Πελάγους, τὰς τὸν ἔσχατον κίνδυνον διατρεχούσας ἀπὸ τὴν πανώλην τοῦ Μουσουλμανισμοῦ, τὴν ἐνσκήψασαν ὅλως ὑπούλως καὶ μεθοδευμένως καὶ ἀπειλητικῶς, ἀναισχύντως τε καὶ ἀπελπιστικῶς διὰ τὸν εὐσεβῆ καὶ ἄδολον ἡμῶν λαὸν ἐσχάτως.

* * * * *

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος α΄.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

ἈΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον τοῦ Νεομάρτυρος.

Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης. ἢ πρὸς τὸ· Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῷ Θεῷ ὡσπερ δῶρον φερωνύμως Θεόδωρε, δι' ἀθλήσεως πόνων προσηνέχθης πολύτιμον, καὶ ἄμωμον θῦμα καὶ δεκτὴ, παμμάκαρ ἐγένου προσφορά· ὅθεν πόθῳ συνελθόντες, τοὺς σοὺς ἀγῶνας ἐν ὕμνοις γεραίρομεν, καὶ δόξαν προσάγομεν Θεῷ, τῷ θαυμαστῶς σε ἐνισχύσαντι, κατ' ἐχθρῶν ὀρωμένων καὶ ἀοράτων πολυάθλε.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκούτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυῖδ, ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺν τῷ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀδάμας ὡς στερρόος, ὡς ἀκλόνητος πύργος, ὡς ἄκμων ἀκαμπτής, προσβολὰς τῶν βασάνων, ὑπήνεγκας, Θεόδωρε, καὶ οὐδόλως εἰσδέδεξαι, τὴν δυσσέβειαν· τὴν δὲ ὀρθόδοξον πίστιν, ἀνεκήρυξας, ἐν τῷ σταδίῳ γενναίως· διὸ σὲ γεραίρομεν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία ἡ τὰς τρεῖς, ἀνηκούστους ἐνώσεις, ἐνώσασα φρικτῶς, παρθενίαν καὶ τόκον, Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον, πίστιν τε τὴν πιστεύουσας, τοῖς ξενίζουσι, τούτοις καρδίαν ἀνθρώπου· ἡμᾶς ἔνωσον, τῇ τοῦ Υἱοῦ σου ἀγάπῃ, καὶ σῶσον, Πανύμνητε.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Διαφυγῶν τὸν σὲ πειράζοντα, μάρτυς, καὶ μαρτυρίου σου τὸ ἔργον τελέσας, πρὸς τὸν Χριστὸν ἀνέδραμες τὸν σοὶ πόθητον, ὥσπερ πρόην ἔλεγες, καὶ νῦν ἔστης τοῦ πόθου, δόξης ἐμφορούμενος, καὶ χαρᾶς ἀνεκφράστου, ἧς ἐκδυσώπει πάντας μετασχεῖν, τοὺς τὴν σὴν μνήμην, τελοῦντας, Θεόδωρε.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τοῦ Θεοδώρου τοῦ σεπτοῦ Πολιούχου, τῆς Μυτιλήνης οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, τῇ λάρνακι προσπέσωμεν, κραυγάζοντες αὐτῷ· Ὡς ποτε διέσωσας, τοῦ λοιμοῦ τὸν λαόν σου, οὕτως ἔσο πάντοτε, μεθ' ἡμῶν ἀοράτως, ἐκ συμφορῶν ῥυόμενος ἡμᾶς, τῇ ἐνεργείᾳ τῆς θείας σου χάριτος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτέ, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. Εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων, τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους. Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ, σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Μετὰ τὸν Πολυέλαιον

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὴν φθαρτὴν υἰότητα, τοῦ ἐπιγείου, βασιλέως ἔλιπες, μάρτυς Θεόδωρε σοφῶς· καὶ νῦν υἱὸς ἐχρημάτισας, ἐν ἀληθείᾳ Χριστοῦ τοῦ Παντάνακτος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία, ἄμαχε, τῶν ἐν ἀνάγκαις, καὶ λιμῆν, ἀχείμαστε, τῶν ναυαγούντων ἐν δεινοῖς, τῆς ἐνεστώσης ἀνάγκης με, καὶ τρικυμίας παθῶν ἐλευθέρωσον.

ΟΙ ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου

Ἀντίφωνον Α΄.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμῆ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου. (δίς)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. (δίς)

Δόξα.

Ἄγιω Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ Τριαδικῇ Μονάδι ἰεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται. (δίς)

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει ..

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

ὁ διάκονος· **Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.** Κύριε, ἐλέησον. ὁ ἱερεὺς· **Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...**

Ἀμήν. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Αἰνεσάτω πνοὴ... πᾶσα τὸν Κύριον.

ὁ διάκονος· **Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.** Κύριε, ἐλέησον. (γ')

ὁ διάκονος· **Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.** ὁ ἱερεὺς· **Εἰρήνη πᾶσι.**

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

ὁ ἱερεὺς· **Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.** ὁ διάκονος· **Πρόσχωμεν.**

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου
(ζήτηι τῆ κγ' Ἀπριλίου, εἰς τὸν Ὁρθρον)

Κατὰ Λουκᾶν

(Λουκ. κα' 12-19)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἐπιβαλοῦσιν γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσιν, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου· ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέτε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἣ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ συγγενῶν καὶ φίλων καὶ ἀδελφῶν, καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· καὶ θριξὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται· ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν Ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσθησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Παριστάμενος τῷ θρόνῳ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τῆς ἐκεῖθεν ἀπορρέουσας δόξης καὶ φωτοχυσίας ἐμπιπλάμενος, μάρτυς Θεόδωρε, αἰτησαι πρεσβείαις σου, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Σώσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον. (ιβ΄) Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Εἶτα, οἱ Κανόνες· τῆς Θεοτόκου εἰς C΄, καὶ τοῦ Ἁγίου, ὁ παρών, εἰς δ΄.

ᾠδὴ α΄

ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου

ἐκλογή

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσά ποτε, μωσαϊκὴ ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν· Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλλοντα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γερωτέρα νοερῶν Δυνάμεων· χαῖρε Θεόνυμφε, χαῖρε κτίστης πάσης, ἀνωτέρα φύσεως, χαῖρε Θεοῦ παλάτιον, χαῖρε πύρινε Θρόνε, χαῖρε λυχνία πολύφωτε· χαῖρε μυριώνυμε Δέσποινα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ρίζης Ἀγνῆ βασιλικῆς ἐβλάστησας, καὶ Βασιλέα Χριστόν, τὸν τοῦ Θεοῦ Λόγον, ὑπὲρ νοῦν καὶ ἔνονοιαν, σεσαρκωμένον τέτοκας, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, διττὸν τὴν φύσιν ὑπάρχοντα, καὶ μοναδικὸν τὴν ὑπόστασιν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κυριοτόκον εὐλαβῶς καλοῦμέν σε, εὐλογημένη Ἀγνή, ὡς φρικτῶς τεκοῦσα, τοῦ παντός τὸν Κύριον, Χριστόν τὸν ἐλεήμονα, τὸν ἀνθρώπων τῷ γένει, διὰ θανάτου τὴν εἴσοδον, τῆς ἀθανασίας ἀνοίξαντα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὀδυνηρῶν ἐπιφορῶν ἀπάλλαξον, καὶ νοσημάτων δεινῶν, καὶ τῶν ἐν τῷ βίῳ, Κόρη περιστάσεων, τοὺς εὐλαβῶς προστρέχοντας, τῇ σεπτῇ σου εἰκόνι, τῇ δοξασθείσῃ Πανάχραντε, τῇ ἐπισκιάσει τῆς δόξης σου.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν πειρασμῶν, τὰς προσβολὰς Πανάμωμε, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, στρέψον εἰς ὠφέλειαν, τῶν πίστει ἀδιστάκτῳ σε, Θεοτόκον ὑμνούντων, ὡς τοῖς ἀγίοις πεποίηκας, ἵνα σου τὴν χάριν κηρύττωμεν.

καὶ ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, εἰς δ΄

οὐ ἢ ἀκροστιχίς· Ὑμνον προσάδω Θεόδωρῳ τῷ νέῳ.

Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑμνον προσάδειν τῇ σεπτῇ ἀθλήσει σου, ἐπιποθοῦντί μοι νῦν, χάριν ἐν τῷ λόγῳ, καὶ λόγον ἐν χάριτι, δίδου, μάρτυς Θεόδωρε, ὡς ἂν μέλψω ἀξίως, ταύτην καὶ χάριν δωρήσωμαι, τοῖς ἀκροωμένοις, καὶ ψάλλουσιν.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μείνας ἐν τόπῳ ἡσυχίας, ἔνδοξε, μάρτυς Θεόδωρε, εἰς αἴσθησιν ἤλθες, τοῦ κακοῦ ὃ πέπονθας, καὶ τὴν ψυχὴν σου βέλεσι, κατανύξεως βάλλεις, καὶ θείου φόβου, ἀοίδιμε, κλαίων καὶ πικρῶς ὀδυρόμενος.

Δόξα.

Νέων μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ τὴν ἄθλησιν, καὶ τὰ μαρτύρια, σὺ ἀναγινώσκων, συνεχῶς, Θεόδωρε καὶ ἐξαιρέτως ἄθλησιν, Πολυδώρου τοῦ νέου, εἰς πόθον ἤλθες καὶ ἔρωτα, διὰ τὸν Χριστόν μαρτυρησαί σε.

Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον

Ὄμματα ὥσπερ, τῆς παιδίσκης βλέπουσιν, ἀεὶ κυρίας αὐτῆς, εἰς τὰς χεῖρας οὕτω, τὰ ὄμματα βλέπουσιν, ἡμῶν, Ἀγνή, τῶν δούλων σου, εἰς τὰς χεῖρας ἀπαύστως, σοῦ τῆς Κυρίας τῆς κτίσεως, ἕως ἂν ἡμᾶς οἰκτειρήσειας.

Ωιδὴ γ'
ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου
Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε ἀφλεκτε βάτε, χαῖρε φωτὸς ὄχημα, χαῖρε τοῦ Ἡλίου νεφέλη, χαῖρε περιδόξε, καὶ περιλάλητε, τοῦ Βασιλέως καθέδρα, χαῖρε πόλις ἔμψυχε Χριστοῦ τοῦ ζῶντος Θεοῦ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε μόνη τεκοῦσα, τὸν τοῦ παντὸς Κύριον. Χαῖρε τὴν ζωὴν τοῖς ἀνθρώποις ἢ προξενήσασα. Χαῖρε κατάσκιον, καὶ ἀλατόμητον Ὅρος. Τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, χαῖρε Πανάμωμε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, σωματωθεὶς Ἄχραντε, ὁ Δημιουργὸς τῶν ἀπάντων, δι' ἀγαθότητα, κόσμον ἀνέπλασε, καὶ σὲ ἀνέδειξε πάντων, μέγα καταφύγιον, καὶ ἰλαστήριον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰσχυρότατον ὄπλον, χαῖρε πιστῶν Δέσποινα, χαῖρε κραταιὰ προστασία· χαῖρε ἀντίληψις, χαῖρε βοήθεια, χριστιανῶν χαῖρε Τεῖχος, τῶν προσκαλουμένων σε, χαῖρε τοῦ Κόσμου χαρὰ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀνωδίνως τεκοῦσα, δίχα φθορᾶς Ἄχραντε, τὸν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος τὰ πάντα, πρὶν ὑποστήσαντα, τὰς τῆς καρδίας ἡμῶν, λύσον ὀδύνας Παρθένε, καὶ κινδύνων λύτρωσαι, τῇ ἐπεμβάσει σου.

τοῦ Ἁγίου

Ἦχος πλ. δ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νέον ρόδον ἐφάνης, κροκοβαφὲς εὐοσμον, ἐν καιρῷ χειμῶνος ἀνθῆσαν τῆς νῦν ψυχρότητος, τῆς καθ' ἡμᾶς γενεᾶς, ὄψιν καὶ ρίνα εὐφραίνων, ἡμῶν τῶν ποθούντων σε, μάρτυς Θεόδωρε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πολὺν πόλεμον ἔσχες, καὶ πειρασμοὺς ἔνδοθεν, ἐν τοῖς λογισμοῖς σπειρομένους, ὑπὸ τοῦ δράκοντα, μάρτυς Θεόδωρε· ἀλλὰ Σταυροῦ τῇ δυνάμει, ἅπαντας διέλυσας διὰ τῆς πίστεως.

Δόξα.

Ῥώμην θεῖαν πλουτήσας, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἔνδοθεν, τὴν τοὺς ἀσθενεῖς δυναμοῦσαν καὶ ἐνισχύουσας, μάρτυς Θεόδωρε· καὶ ἀσθενῆς ὢν τὸ σῶμα, ἐνευρώθης, ἔνδοξε, πρὸς τὸ μαρτύριον.

Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον

Ὁ μὲν σκύλα εὐρίσκων, καὶ θησαυρὸν τέρπεται· ἐγὼ δὲ εὐρῶν, Θεοτόκε, σὸν θεῖον ὄνομα, καὶ τὴν εἰκόνα σου, καταφυγὴν ἐν ἀνάγκαις, χαίρω ὀνομάζων σε καὶ ἀσπαζόμενος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

τοῦ Ἁγίου

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν Νεομάρτυρα Χριστοῦ τὸν ἀήττητον, καὶ καθαιρέτην τοῦ ἐχθροῦ γενναιότατον, τὸν ἐν μεγίστοις τέρασιν ἐκλάμψαντα, ἅπαντες Θεόδωρον, εὐφημήσωμεν πίστει· βρῦει γὰρ ἰάματα, τοῖς προστρέχουσι πόθῳ, καὶ καταπαύει πάθη χαλεπά, καὶ τῶν ἐν θλίψει, ἀνθρώπων προΐσταται.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβὶμ καθεζόμενος, καὶ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς ἀυλιζόμενος, ὡς ἐπὶ θρόνου κάθηται ἅγιου αὐτοῦ, Δέσποινα ἐν κόλποις σου, σαρκικῶς· ὁ Θεὸς γάρ, ὄντως ἐβασίλευσεν, ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ συνετῶς νῦν ψάλλομεν αὐτῷ· ὃν ἐκδυσώπει σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Εὐ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Ἦχος πλ. δ'. Τῆ Ὑπερμάχῳ.

Τὸν Πολιοῦχον τὸν καλὸν πάντες τιμήσωμεν,
κατασπαζόμενοι αὐτοῦ πιστῶς τὴν λάρνακα,
ἐξ ἧς νάματα ἐκβλύζουσι ἰαμάτων·

Οὗτος πόλιν ἐκ λοιμοῦ γὰρ πρὶν ἐρρύσατο,
καὶ νῦν ταύτην τῇ αὐτοῦ τειχίζει χάριτι,
ἀναμέλπουσαν· Χαίροις, Μάρτυς Θεόδωρε.

ὁ Οἶκος

Μαρτυρίου τὸν δρόμον, Μυτιλήνης ἐν πόλει, τελέσας ἀνδρικῶς δι' ἀγχόνης, ἐν αὐτῇ αἰεὶ μένεις τῷ σῶ, χαριτοβρύτῳ λειψάνῳ Θεόδωρε, καὶ ἐξ αὐτοῦ τὴν χάριν σου, λαῶ παρέχεις τῷ βοῶντι·

Χαῖρε, τὸ ἄνθος τῆς εὐσεβείας· χαῖρε, τὸ ῥόδον τῆς μετανοίας.

Χαῖρε, Βυζαντίου ἀμάραντον βλάστημα· χαῖρε, Ἐκκλησίας θεόδοτον καύχημα.

Χαῖρε, ἔμψυχον γεώργιον τοῦ Θεοῦ τῶν δωρεῶν·

χαῖρε, τίμιον ἀπάνθισμα ἄθλων τῶν μαρτυρικῶν.

Χαῖρε, ὅτι ἐγένου κῆρυξ τῆς ἀληθείας· χαῖρε, ὅτι ἐφάνης πτώσις τῆς ἀσεβείας.

Χαῖρε, πιστῶν τρανώσας τὸ φρόνημα· χαῖρε, ἐχθρῶν πατήσας τὸ φρύαγμα.

Χαῖρε, καλὸς Μυτιλήνης προστάτης· χαῖρε, αὐτῆς Πολιοῦχος καὶ ῥύστης.

Χαίροις Μάρτυς Θεόδωρε.

Συναξάριον

Τῆ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, τοῦ θαυματουργοῦ. (+307)

Στίχοι

Τήρων, ὁ δηλῶν ἀρτίλεκτον ὀπλίτην,

Θεῶ πρόσεισιν, ἀρτίκαυστος ὀπλίτης.

Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ πυρὶ Τήρωνα πυρὶ φλεγέθουσιν.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μαριάμνης, ἀδελφῆς τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Φιλίππου.

Στίχοι

Ἀφείσα τὴν γῆν Μαριάμνη παρθένος,

Τὸν ἐκ Μαρίας Παρθένου Χριστὸν βλέπει.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Αὐξίβιου, ἐπισκόπου Σόλων τῆς Κύπρου.

Στίχοι

Τὸν Αὐξίβιον οὐ παρόψεται λόγος,

Φανέντα ληξίβιον ἐξ ἐναντίου.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῆς Εὐρέσεως τῶν λειψάνων τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ τοῦ Καλλικελάδου.

Στίχοι

Τὴν γῆν ὀρύξας ὡς δικέλλη τῷ λόγῳ

Μηνᾶν ἐκεῖθεν ἐκφέρω κεκρυμμένον.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν ἐν εὐσεβεῖ τῇ μνήμῃ γενομένων βασιλέων Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας· Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Στίχοι

Τὸν Μαρκιανὸν Πουλχερίαν συνάμα
Ἄζυγας εἰπεῖν οὐκ ἔχω ἢ συζύγους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοστηρίκου.

Στίχοι

Θεοστήρικτος τὸν Θεὸν πήξας βάσιν,
Ὅντως θεοστήρικτος ἔργοις ὠράθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος νεομάρτυς Μιχαὴλ ὁ Μαυροειδῆς, ὁ ἐξ Ἀδριανουπόλεως τῆς Θράκης, ἀποκεφαλίσθεις καὶ τῇ πυρᾷ παραδοθεὶς, τελειοῦται. (+1490)

Στίχοι

Ἀδριανουπόλεως ὁ θεῖος γόνος,
Μιχαὴλ πέφυκε καὶ κλέος μαρτύρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Νεομάρτυρος Ἀγαθαγγέλου τοῦ ἐκ Φλωρίνης καὶ ἐν Μοναστηρίῳ τῆς Πελαγονίας μαρτυρήσαντος ἐν ἔτει 1727ω.

Στίχοι

Μετ' Ἀγγέλων ἔχεις σου τὴν κατοικίαν,
Ἐνδοξε Ἀγαθάγγελε νεομάρτυς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος ἐνδοξος Νέος Ὁσιομάρτυς Ἰωσήφ Διονυσιάτης, ὁ καὶ Ἀγιογράφος, συνοδεύων ἐξομώτην μοναχὸν πρὸς ἐπανόρθωσιν ὁμολογίας, αὐτὸς ἀντ' αὐτοῦ μαρτυρικῶς ἐτελειώθη ἐν Κωνσταντινουπόλει. (+1819)

Στίχοι

Οὐ μόνον οὐδεὶς ἔλαβε τὸν στέφανόν σου,
Ἀλλὰ καὶ ἄλλου σὺ ἐν πόθῳ κερδαίνεις, μάρτυς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Σιωπηλοῦ τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου.

Στίχοι

Σιωπήσας, Ὅσιε, ἐν τοῖς Σπηλαίοις
Νῦν τὸν Θεὸν δόξαζε Ἀγγέλοις ἅμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Ἑρμογένους Πατριάρχου Μόσχας, τοῦ Θαυματουργοῦ, τοῦ ἀνευρόντος τὴν Ἱερὰν Εἰκόνα τῆς Θεομήτορος τοῦ Καζάν, καὶ ἐν ἔτει χίλια ἑξακόσια δώδεκα (1612) μαρτυρικῶς τελειωθέντος.

Στίχοι

Ἐρμα ἐφάνη Ἑρμογένους Κυρίου,
Πιστοῖς Ρωσίας ὡς πατὴρ ψυχοτρόφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Νέου Ὁσιομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ ἐξ Ἀχάρα τῆς Γεωργίας καὶ ἐν Ἁγίῳ Ὄρει μαρτυρήσαντος ἐν ἔτει 1822ω.

Στίχοι

Προσκυνητὴς ὁ Θεόδωρος τοῦ Ἄθω,
Νεομαρτύρων γέγονε συμπολίτης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν Βαρνάβας τῆς Σκήτεως τῆς Γεσθημανῆς ἐν τῇ Λαύρᾳ τοῦ ὁσίου Σεργίου τοῦ Ῥαντονέζ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

Υἱὸς παρακλήσεως κατὰ τὴν κλήσιν,
Ὁφθη Βαρνάβας Γεσθημανῆ τῆς Σκήτης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ῥωμανοῦ, τοῦ Βουλγάρου Ἡσυχαστοῦ, μαθητοῦ καὶ διαδόχου τοῦ Ὁσίου Θεοδοσίου τοῦ Τιρνόβου. (+1370)

Στίχοι

Ἡσυχαστὴς ὠφθης καὶ ἀγελάρχης, πάτερ,
Υἱὸς ἐπάξιος πατρὸς πνευματεμόρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἐν ἔτει χίλια ὀκτακόσια καὶ ἑβδομήκοντα ἑπτὰ (1877) θαυμαστῆς δακρυόροιας τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας τῆς Θεομήτορος, τῆς ἐπικαλουμένης Τιχχβίν, ἐν τῇ Ἱερᾷ Σκῆτῃ τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ ἐν Ἄθω.

Στίχοι

Συμπάσχουσα τῷ λαῷ σου μὴ παύση, Θεοτόκε,
Δακρύων σου σταλαγμοὺς φέρουσα τῷ Δεσπότῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος ἔνδοξος τοῦ Χριστοῦ Νεομάρτυς Θεόδωρος ὁ Βυζάντιος, ὁ ἐν Μυτιλήνῃ μαρτυρήσας ἐν ἔτει 1795φ, ἀγχόνη τελειοῦται. Ἀνεδείχθη δὲ Πολιοῦχος Μυτιλήνης ὁ Ἅγιος, καθ' ὅτι καὶ ἐθαυματούργησεν ἐξαισιῶς ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ τῆς Νήσου, ἀπαλλάξας ταύτην ἀνελπίστως ἐκ τῆς φοβερᾶς μάστιγος τῆς πανώλους, ἐν ἔτει 1832, τὸ δὲ ἱερόν αὐτοῦ λείψανον ἔκτοτε διατηρεῖται ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ, σῶον καὶ ἀδιάφθορον, ἐκ δὲ τοῦ γονάτου αὐτοῦ ἀποστάζει εἰσέτι αἷμα τοῦ μαρτυρίου.

Στίχοι

Ἕμνος νεάζων Θεοδώρῳ τῷ νέφ
Χριστοῦ ἀθλητῇ ἐνδίκως ἀρμοστέος.
Ἔσωσε λαὸν πανώλους βροτοκτόνου,
Θαύματι φρικτῷ, Θεόδωρος ὁ Μάρτυς.

Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

τῆς Θεοτόκου

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄.

Ἀνοιξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθήσομαι φαιδρῶς πανηγυρίζων καὶ ἄσω γηθόμενος ταύτης τὰ θαύματα.

ᾠδὴ γ΄.

Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους, Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου ...

...στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

ᾠδὴ δ΄.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως σοῦ τοῦ ὑψίστου ὁ προφήτης Ἀββακούμ κατανοῶν ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

ᾠδὴ ε΄.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γάρ, ἀπειρογάμη Παρθέने, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὕμνοῦσί σε σωτηρίαν βραβεύοντα.

ᾠδὴ ς΄.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες τῆς Θεομήτορος δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

ᾠδὴ ζ΄.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες παρὰ τὸν Κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν ἀνδρείως πατήσαντες χαίροντες ἔψαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος καὶ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η΄.

Ἀινοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος τὴν οἰκουμένην ἅπασαν ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα καὶ ὑπερψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ὁ διάκονος: *Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.*

Η ΩΙΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἦχος δ΄.

Στίχ. α΄. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτηρὶ μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. β΄. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Στίχ. γ΄. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Στίχ. δ΄. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Στίχ. ε΄. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Στίχ. ς΄. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Καταβασία. Ωιδὴ θ΄.

Ἄπας γηγενῆς σκιρτάτω τῷ πνεύματι λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δὲ αὐτῶν νόων φύσις, γεραίρουσα τὴν ἱερὰν πανήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις, παμμακάριστε Θεοτόκε ἀγνή, ἀειπάρθενε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

τοῦ Ἁγίου

Ἦχος β΄. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Περιχαρῶς τὴν μνήμην σου, ἐορτάζομεν ἅπαντες, καὶ λείψανά σου τὰ θεῖα, Θεόδωρε, προσκυνούμεν, καὶ τὴν σεπτὴν εἰκόνα σου, σχετικῶς ἀσπαζόμεθα· σὺ οὖν ἡμᾶς περισφύζε, ἀπὸ παντοίας ἀνάγκης, καὶ βλάβης τοῦ ἀλλοτρίου.

Θεοτοκίον

Εὐλογημένη Πάναγνε, Θεοτόκε Παρθένε, χριστιανῶν τὸ καύχημα, τῶν Ἀρχαγγέλων ἡ δόξα, καὶ Ἀθλοφόρων τὸ κλέος, κράτος, τεῖχος καὶ σκέπη, καὶ ὀχυρὸν προπύργιον, φύλαττε καὶ προστάτις, καὶ βοηθός, ἐν κινδύνοις φάνηθι τοῖς σοῖς δούλοις· καὶ γὰρ ἐν σοὶ καυχώμεθα, προστασία τοῦ κόσμου.

* * *

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος α΄.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἰστῶμεν στίχους ς΄, καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Προσόμοια

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. α΄. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Τὸν τοῦ Χριστοῦ στρατιώτην, καὶ νεομάρτυρα, Θεόδωρον συμφώνως εὐφημήσωμεν ὕμνοις, αὐτῶ ἀναβοῶντες ἀπὸ ψυχῆς· ταῖς εὐχαῖς σου περισώζε ἡμᾶς τοὺς σὲ ἀγαπῶντας ἐκ πειρασμῶν καὶ παντοίων περιστάσεων.

Στίχ. β΄. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἰσχυῖ θεία νομίμως τὸν δρόμον ἤνυσας, τοῦ θείου μαρτυρίου, καὶ τὴν πίστιν βεβαίαν ἐτήρησας παμμάκαρ πρὸς τὸν Χριστόν, καὶ τὸ στέφος Θεόδωρε, ὡς καρτερῶς ἐναθλήσας ὑπὲρ αὐτοῦ, τὸ ἀκήρατον ἀπέλιψας.

Στίχ. γ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τὸν Ἰησοῦν ὃν ἐπόθεις, ἔχων, Θεόδωρε, καὶ θεωρία Τούτου, ἐντρυφῶν ἀενδρότως στρέψον σου τὸ ὄμμα καὶ πρὸς ἡμᾶς, τοὺς ποθοῦντάς σε, Ἄγιε, καὶ τὸ Χριστὸν ἐκδυσώπει ὑπὲρ ἡμῶν, ὅπως δόξης ἐπιτύχωμεν.

Στίχ. δ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ἡ τῶν λειψάνων σου λάρναξ, Μάρτυς Θεόδωρε, δῶρον Θεοῦ ὑπάρχει, Μυτιλήνης τῆ πόλει, ἐκβλύζουσα ἀπαύστως οἷα πηγῆ, τῶν θαυμάτων τὰνάματα, καὶ τὰς καρδίας εὐφραίνουσα μυστικῶς, τῶν ὑμνούντων σου τὴν ἄθλησιν.

Στίχ. ε΄. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Θανατηφόρου πανώλους, λαὸν διέσωσας, τῆς Μυτιλήνης πάλαι, ὡς αὐτῆς Πολιοῦχος· αὐτὸν οὖν μὴ ἐλλίπτῃς, σκέπων καὶ νῦν, Νεομάρτυς Θεόδωρε, καὶ διασώζων ἐκ πάσης ἐπιβουλῆς, πολεμίων τῆ πρεσβείᾳ σου.

Στίχ. ς΄. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

Τὸν θαυμαστὸν Πολιοῦχον, δεῦτε Θεόδωρον, Μυτιληναίων δῆμοι, εὐφημήσωμεν πόθῳ· οὗτος γὰρ θεόθεν τὰς δωρεάς, τῶν θαυμάτων δεξάμενος, ὥσπερ φωστὴρ καταυγάζει πλησιφαῆς, Ἐκκλησίας τὸ στερέωμα.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Μυτιληναίων τὰ πλήθη, τὸν Πολιοῦχόν σε τιμῶμεν, Νεομάρτυς Θεόδωρε· σὺ γὰρ ἐν οὐρανοῖς δοξαζόμενος, καὶ ἐπὶ γῆς θαύματα ἐργαζόμενος, πανταχοῦ προφθάνεις νόσων ῥυόμενος, καὶ κινδύνων παντοίων ἐξαιρούμενος, τοὺς ἐπικαλουμένους τὴν προστασίαν σου. Αὐτῆς οὖν τῶν ἐκφάνσεων, ὡς συμπαθέστατος ἀξίωσον καὶ ἡμᾶς, τοὺς τιμῶντας λειψάνων σου τὴν λάρνακα, καὶ σκέπε τὴν πόλιν σου, ἀνακειμένην τῆ προστασίᾳ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα, προσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

* * *

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (γ')

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.

καὶ πάλιν γεγονωτέρᾳ τῇ φωνῇ·

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Νεομάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὸ πῦρ ἀγαπήσεως, τῆς πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, ἐν βάθει καρδίας σου ἔχων, σοφέ, τὸ γλυκύ· μὴ φέρων τὴν φλόγα δέ, ἔσπευσας διαβῆναι, πρὸς αὐτόν, ἀθλοφόρε, θάπτον διὰ θανάτου, καὶ βασιάνων ποικίλων. Καὶ νῦν Χριστῷ ἐνωθεὶς, ἔστης τοῦ πόθου σου.

* * * * *

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

Ἀντίφωνα τῶν Κυριακῶν

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. (Ψαλμὸς ρβ')

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. (Ψαλμὸς ρμε')

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός,...

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.
Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός,...

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός,...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἰς ὧν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Νεομάρτυρος.

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Τῷ Θεῷ ὡσπερ δῶρον φερωνύμως Θεόδωρε, δι' ἀθλήσεως πόνων προσηνέχθης πολύτιμον, καὶ ἄμωμον θῦμα καὶ δεκτὴ, παμμάκαρ ἐγένου προσφορά· ὅθεν πόθῳ συνελθόντες, τοὺς σοὺς ἀγῶνας ἐν ὕμνοις γεραίρομεν, καὶ δόξαν προσάγομεν Θεῷ, τῷ θαυμαστῶς σε ἐνισχύσαντι, κατ' ἐχθρῶν ὀρωμένων καὶ ἀοράτων πολυάθλε.

Στίχ. Περφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

Τῷ Θεῷ ὡσπερ δῶρον ..

* * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

(ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν)

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός,
... ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουῖα.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Νεομάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὸ πῦρ ἀγαπήσεως, τῆς πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, ἐν βάθει καρδίας σου ἔχων, σοφέ, τὸ γλυκύ· μὴ φέρων τὴν φλόγα δέ, ἔσπευσας διαβῆναι, πρὸς αὐτόν, ἀθλοφόρε, θάπτον διὰ θανάτου, καὶ βασάνων ποικίλων. Καὶ νῦν Χριστῷ ἐνωθεὶς, ἔστης τοῦ πόθου σου.

Ἔτερον Ἀπολυτίκιον

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὸ πάντιμον λείψανον, τοῦ Θεοδώρου πιστοῖ, ἐνδόξως τιμήσωμεν, ὡς θησαυρὸν τιμαλφῆ, καὶ πάντες βοήσωμεν· Σῶσον ἐκ τῶν κινδύνων, τοὺς πιστῶς σε ὕμνουντας, ὡς ποτε σὺ ἐρῶύσω, ἐκ πανώλους τὴν πόλιν, καὶ πάντας περιφρούρησον, ταῖς ἰκεσίαις σου.

Ἀπολυτίκιον τῆς Παναγίας τῆς Δακρυῤῥόουσης.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εἰκῶν σου ἢ πάνσεπτος ὡς δῶρόν τι θεϊκόν, δακρῶν ἐπήγασεν ἡμῖν ὡς ἄλλος κρουνός, εὐλογημένη Ἄνασσα. Ὅθεν διαφυλάττεις χώρας καὶ πόλεις πάσας, δέησιν νῦν ποιοῦμεν καὶ πιστῶς σοι βοῶμεν· ῥῦσαι ἐκ τῶν κινδύνων τὴν σκήτην ἡμῶν, Ἄχραντε.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου. Ἦχος β'.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελῆται συλλειτουργῶν)

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον εἰς πρεσβείαν καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἢ προστατεύουσα ἀεὶ, Θεο-

τόκε, τῶν τιμώντων σε.

* * *

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

* * *

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Απόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου
(ζήτει τὴ κς' Ὀκτωβρίου)

Προκειμένον. Ἦχος βαρῦς. (Ψαλμὸς ξγ')

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Τιμόθεον Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

(β' 1-10)

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἐτέρους διδάξαι. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλή τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ἃ λέγω· δόξη γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγηγεργμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰωνίου.

Ἀλληλουῖα. (γ')

Ἦχος δ'. (Ψαλμὸς α')

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ ἡ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχ. Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

(ζήτει τὴ κγ' Ἀπριλίου, εἰς τὴν Λειτουργίαν)

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην

(ιε' 17-27, ιστ' 1-2)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου, οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστι δούλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασιν τὸν πέμψαντά με. Εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτῶν. Ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ. Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἐωράκασι καὶ μεμίσηκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου. Ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν, ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ Πατρὸς, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ. Καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστέ. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. Αποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξη λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

* * *

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱ. Χρυσοστόμου

* * *

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως...

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σε μεγαλύνομεν.

Μεγαλυνάρια τοῦ Ἁγίου

Ἦνθησας ὡς ρόδον κροκοβαφές, Θεόδωρε μάρτυς, ἐν τοῖς χρόνοις τοῖς καθ' ἡμᾶς, καὶ εὐωδιάζεις ὁσμαῖς τῶν σῶν χαρίτων, ἡμῶν τῶν σε ποθούντων, ψυχᾶς καὶ σώματα.

Φύλαττε σοὺς δούλους διὰ παντός, Θεόδωρε μάρτυς, τοὺς τιμῶντάς σε εὐλαβῶς, καὶ πίστει καὶ

πόθω, τελοῦντάς σου τὴν μνήμην, ἀπὸ παντοίας βλάβης, καὶ περιστάσεως.

Φρούρησον τὴν ποίμνην σου Ἀθλητά, μάρτυς τοῦ Κυρίου, τὴν τιμῶσάν σε εὐσεβῶς, καὶ ῥῦσαι κινδύνων, καὶ πάσης ἐπηρείας, Θεόδωρε τρισμάκαρ, Λέσβου τὸ καύχημα.

* * *

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλουΐα.

Μετὰ τὴν μετάδοσιν. Ἦχος β΄.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὔρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεῖ...

Ἦχος β΄.

Ἀμήν, Ἀμήν, Ἀμήν. Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων καὶ φρικτῶν σου μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλουΐα, ἀλληλουΐα, ἀλληλουΐα.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν. Ἦχος β΄.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (ἐκ γ΄)

Ἀπόλυσις· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν... Ἀμήν.

* * * * *

Ἡ Ἀκολουθία αὕτη καταρτίσθηκε

καὶ διανέμεται δωρεὰν

ἀπὸ τὸν ὀρθόδοξο Ἰστότοπο

<http://akolouthies.wordpress.com>

Προσφέρεται γιὰ ἰδιωτικὴ χρῆσι.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐμπόρευσί της.

δίδεται δὲ καὶ ἅγιον ἔλαιον ἐκ τῆς κανδήλας τοῦ Ἁγίου, ψαλλομένων τῶν παρόντων ἰδιομέλων αὐτοῦ.

Ἰδιόμελα Λιτῆς

Ἦχος α΄.

Ἀγάλλεται ἐν Κυρίῳ, ἡ Μυτιλήνη σήμερον, ἑορτὴν χαρμόσυνον ἄγουσα, τῆς ἀναδείξεως ἐκ τῆς κρύπτῆς, τοῦ τιμίου λειψάνου σου, Θεόδωρε πανθαύμαστε, καὶ ὡς Πολιοῦχόν σε, μακαρίζουσα ἀνακράζει σοι· Χαίροις, τοῦ Βυζαντίου ὁ βλαστός, ὁ μαρτυρικὴ γεωργία, εἰς ἑκατὸν καρποφορήσας, τὴν εὐκαρπίαν τῆς Χάριτος· Χαίροις, ὁ θαυμάτων χάριν κληρωσάμενος, καὶ δι' ὄνειρου ἐπιστασίας, διαμηνύσας θαυμαστῶς, τὴν περὶ τὴν πόλιν σου πρόνοιαν· Χαίροις, ὁ πανώλους ἐπιδρομῆς, τὸν λαόν σου πάλαι λυτρωσάμενος, καὶ αὐτῶ ἀεὶ ἐπιδεικνύων, ἐν θαύμασι τὴν θερμὴν κηδεμονίαν σου· πρέσβευε ἀκαταπαύστως, τὸν ἐν Τριάδι Θεῷ, ὑπὲρ τῶν προσιόντων, τῇ θαυματοβρούτῳ σου λάρνακι.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ, ἡ πόλις Μυτιλήνη, ἀγάλλου καὶ χόρευε, ἐν τῇ πανδήμῳ πανηγύρει, τοῦ Πολιοῦχου Θεοδώρου. Ἴδου γὰρ προέρχεται, ἡ τιμία αὐτοῦ λάρναξ, τοῖς ἐκδεχομένοις αὐτὴν πιστοῖς, παρέχουσα ἰατρειάν καὶ ζωὴν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Δεῦτε πιστοί, πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν, καὶ πανηγυρίσωμεν, τὴν ἀνακομιδὴν τοῦ σεπτοῦ λει-

ψάνου, τοῦ πανενδόξου Μάρτυρος ἐορτάζοντες, καὶ βοήσωμεν αὐτῷ· Ἀθλοφόρε Θεόδωρε, πρέσβευε τῷ Κυρίῳ ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος β΄.

Δῶρον Θεοῦ σε ἔγνωμεν, φερώνυμον τῇ πόλει σου, Θεόδωρε Νεομάρτυς ἀήττητε· ἐξ ἀσθενείας γὰρ λοιμικῆς, τὸ πάλαι ταύτην ἐρρύσω, κατ' ὄναρ ἐπιστάς, τῷ πρεσβυτέρῳ Καλλινίκῳ, καὶ τὴν ἐκ κρύπτης κελεύσας, τοῦ λειψάνου σου ἔξοδον· νῦν δὲ πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως, τὴν περὶ αὐτὴν δεικνύεις σου πρόνοιαν, θαύματα πολλὰ ἐργαζόμενος, πρὸς εὐεργεσίαν τοῦ λαοῦ σου, ἐκ καρδίας ἀναβοῶντος· Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ θαυμαστός ἐν τοῖς Ἁγίοις ὡς γέγραπται.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Μυτιλήνης Πολιοῦχε, Νεομάρτυς Θεόδωρε, χαῖρε καὶ εὐφραίνου· Χριστὸν γὰρ ἀγαπήσας, τρυφῆς προσκαίρου κατεφρόνησας, καὶ τὸν σταυρὸν σου ἀράμενος, μαρτυρικῶς τὸν δρόμον, τῆς εὐσεβείας ἐξετέλεσας· διὸ πρέσβευε ἐκτενῶς, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Σαλπίσσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων, σκιρτήσωμεν φιλέορτοι, καὶ χορεύσωμεν ἀγαλλόμενοι, ἐν τῇ εὐσήμεν πανηγύρει, τοῦ Πολιοῦχου ἡμῶν. Πλούσιοι καὶ πένητες συντρεχέτωσαν, καὶ τὸν δι' ὄνειρου φρικτῆς ἐπιστασίας, ἐκ πανώλους σώσαντα, τοὺς πιστοὺς τῆς Μυτιλήνης πρὶν, ἀνυμνοῦντες εὐφημήτωσαν· οἱ πένητες τὸν πλουτιστὴν, οἱ ἐν κινδύνοις τὸν ῥύστην, οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸν προστάτην, τὸν συνοδίτην οἱ ὁδοιπόροι, οἱ ἐν νόσοις τὸν ἰατῆρα, οἱ πάντες τὸν πανταχοῦ θερμῶς προφθάνοντα, ἄσμασιν ἐγκωμίων, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἴπωμεν· Πανθαύμαστε Θεόδωρε, ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς ἐνεστώσης ἀνάγκης, καὶ ῥῦσαι ἐκ θλίψεων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Δεῦτε πιστοί, καταστέψωμεν ἐγκωμίοις, τὸν θεόστεπτον Μάρτυρα, καὶ ἀήττητον στρατιώτην τοῦ Χριστοῦ, καὶ κήρυκα τῆς αὐτοῦ Θεότητος, τῶν Μυτιληναίων τὸν προστάτην, καὶ θερμὸν ἀντιλήπτορα. Οὗτος γὰρ εὐθαρσῶς καὶ γενναίως, τύραννον παρανομοῦντα διήλεξε, καὶ ὡς ἀδάμας ἀπαστράπτων ἐν χαρᾷ, τὴν πίστιν τῶν πατέρων ἐτράνωσε, καὶ τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου προσείληφε. Διὸ καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοήσωμεν· Μάρτυς Θεόδωρε, μὴ διαλείπης, πρεσβεύων τῷ Χριστῷ, ὅπως ἴλεως γένηται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Δόξα. Ἦχος δ΄.

Φαιδρῶς τὸν λαμπρὸν ἀστέρα τοῦ Χριστοῦ Θεόδωρον, καὶ στερρόν ἀθληφόρον, ἐορτάσωμεν πιστοί, ὑπὲρ γὰρ τῆς εὐσεβείας καλῶς ἀγωνισάμενος, τὸ βραβεῖον τῆς νίκης ἐπαξίως ἀπέειληφε, καὶ τῷ Θεῷ νῦν μετὰ παρρησίας μαρτυρικῆς παριστάμενος, πρεσβεύει ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος δ΄.

Κροτήσωμεν σήμερον ἐπὶ τῇ μνήμῃ Θεοδώρου, τοῦ νέου μάρτυρος· Ὁμωνυμήσας γὰρ οὗτος Θεόδωρῳ τῷ πάλαι μεγαλομάρτυρι, τῇ μιμήσει τοῦ μαρτυρίου, καὶ συνώνυμος ἀληθῶς ἐκείνῳ ἐγένετο· ὅθεν ὡς ἐπώνυμος τῶν τοῦ Θεοῦ δωρεῶν τοῖς αὐτὸν εὐφημοῦσι, δῶρα πλουτοποιᾷ τῶν θείων χαρίτων παρέχει, καὶ πρεσβεύει ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Σήμερον ἢ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τὰς πρὸς τὸν Ἰωσήφ εὐλογίας ἀναλάμβανουσά τοῦ πατριάρχου Ἰακώβ, ὡς καλὴ καὶ φιλόπαις μήτηρ, Θεόδωρε, βοᾷ σοι· υἱός μου ἠΰξημένος σὺ εἶ, υἱός μου νεώτατος, πρὸς με ἀνάστρεψον, ὁ τῶν νεοφανῶν Μαρτύρων μου ἔσχατος· καὶ πρέσβευε ἀπαύστως τῷ σῷ Θεῷ, ὅπως με τῆς τυραννικῆς αἰχμαλωσίας, καὶ πάσης αἰρέσεως λυτρώσάμενος, σώ-

ση εἰς τὴν Βασιλείαν αὐτοῦ τὴν οὐράνιον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὡ, τῆς στερόα̃ς καὶ ἀδαμαντίνης σου ψυχῆς, ἀξιομακάριστε Θεόδωρε! Τὸν περιούσιον τοῦ Κυρίου λαόν, ὁρῶν νῦν τυραννούμενον, ἐζήτησας τῆς κρύπτῃς ἐξελεθεῖν, καὶ αὐτὸν ἀπαλλάξαι ἀπὸ τῆς πανώλους. Διό σε δοξάζομεν, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα· πρέσβευε τῷ Θεῷ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.